

“Dit boek is het indrukwekkende bewijs van de ongelooflijke
veerkracht van Jack en Jolanda Keijzer.”

Aimée Kiene, hoofdredacteur Volkskrant Magazine

“Een indrukwekkend verhaal over liefde en omgaan met verlies.”

Antoinnette Scheulderman, interviewer, schrijver, journalist

Voorwoord

Ik ben een vriend van Jack Keijzer.

Sinds enkele jaren na onze eerste ontmoeting tijdens een grote herstelbijeenkomst rond 2013 in de gevangenis hebben wij regelmatig en intensief contact met elkaar gekregen en gehouden. Er groeide een goede vriendschap. Jack vroeg mij een voorwoord te schrijven bij zijn boek. Dat doe ik van harte.

Maar ik doe dat vooral vanuit een gevoel van verbondenheid.

Het ontzagwekkende leed van het verliezen van twee kinderen op niet natuurlijke wijze door een moord en een zelfgekozen dood is een onwaarschijnlijk drama. In dit boek geeft Jack een openhartige en eerlijke kijk in het leven van een gezin waarin dat drama zich heeft voltrokken. Hij kiest daarbij voor de ik-vorm en concentreert zich op de psychologie, de beleving van vader, ouder, nabestaande. Dat maakt dit boek tot een emotionele rollercoaster waarin geen gevoelens onbenoemd blijven. Vanuit een open houding en zelfreflectie beschrijft Jack het gezinsleven van Jolanda, Pascal en Remy en hemzelf tot aan 2023. Daarin is ruimte voor het leven, de dramatische dood van hun beide zoons en ook ruimte voor het leven met indringend gemis van twee kinderen.

Het doet mij denken aan een muzikaal drieluik 'Dit zijn ze' dat Jack en ik samen initieerden. Dat is een muzikaal drieluik geschreven op basis en aan de hand van teksten van nabe-